

พรหมจรรย์ ๘๒

สุภีร์ ทุมทอง

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑

กรรมฐาน

๑. กายคตาสติ

๒. อานาปานสติ

๓. มรณสติ

๔. พุทธธานุสสติ

๔.๑ คุณประโยชน์และอานิสงส์

๔.๒ วิธีเจริญพุทธธานุสสติ

๔.๑ คุณประโยชน์และอานิสงส์

- ๔.๑.๑ เชื่อว่าไม่ท้งฆานและทำตามคำสอนของพระศาสดา
- ๔.๑.๒ เป็นไปเพื่อเบื่อหน่ายโดยส่วนเดียว..นิพพาน
- ๔.๑.๓ เป็นธรรมที่ควรเจริญ
- ๔.๑.๔ เป็นเครื่องอยู่โดยมากของอริยสาวก
- ๔.๑.๕ ทำให้จิตออกจากกามคุณ
- ๔.๑.๖ ได้อยู่กับผู้ประเสริฐ
- ๔.๑.๗ ละความกลัวได้

๔.๑.๗ ละความกลัวได้

อรณฺเณ รุกฺขมฺมุเล วา
อนุสฺสเรถ สมฺพุทฺธํ
โน เจ พุทฺธํ สเรยฺยาถ
อถ ฌมฺมํ สเรยฺยาถ
โน เจ ฌมฺมํ สเรยฺยาถ
อถ สํฆํ สเรยฺยาถ
เอวํ พุทฺธํ สรณฺตานํ
ภยํ วา ฉมฺภิตตฺตํ วา

สุภฺณวาคาเรว ภิกฺขโว
ภยํ ตุมฺหาก โน สียา.
โลกเชฏฺฐํ นราสภํ
นियฺยานิกํ สุเทสีตํ.
นियฺยานิกํ สุเทสีตํ
ปฺปุลฺลน กฺเขตฺตํ อนฺุตฺตรํ.
ฌมฺมํ สํฆนฺจ ภิกฺขโว
โลมหนฺโส น เหสฺสตี.

(สํ.สคาถ. ๑๕/๒๔๙ ฐชคคสูตร)

๔.๑.๘ อนุเคราะห์กันไม่ให้ตกอบาย

เย อานนุท อนุกรมเปยฺยาถ, เย จ โสตพฺพํ มณฺเฑยฺยํ
มิตฺตา วา อมจฺจา วา ญาตี วา สาโลหิตา วา,
เต โว อานนุท ตีสุ จาเนสุ สมากตเปตพฺพา นิเวเสตพฺพา
ปตฺติจฺจาเปตพฺพา. กตเมสุ ตีสุ.

พฺพุทฺเธ อเวจฺจปฺปสาเท สมากตเปตพฺพา นิเวเสตพฺพา
ปตฺติจฺจาเปตพฺพา “อิติปิ โส ภควา อรหํ ... พฺพุทฺโธ ภควา”ติ.

(อ.ติก. ๒๐/๗๖ นิเวสกสูตร)

๔.๑.๘ อนุเคราะห์กันไม่ให้ตกอบาย

ธมฺเม อเวจฺจปฺปสาเท สฺมาทเปตพฺพา..

สํเฆ อเวจฺจปฺปสาเท สฺมาทเปตพฺพา..

สียา อานนฺท จตฺตุนฺนํ มหาภูตานิ อณฺณถตฺตํ

ปจฺจวิธาตุยา อาโปธาตุยา เตโชธาตุยา วาโยธาตุยา,

น เตวว พุทฺเธ อเวจฺจปฺปสาเทน สมฺนฺนาคตฺตสฺส

อริยสวากสฺส สียา อณฺณถตฺตํ.

(อ.ติก. ๒๐/๗๖ นิเวสกสูตร)

๔.๑.๘ อนุเคราะห์กันไม่ให้ตกอบาย

ตตริทำ อภยถตตํ,

โส วตानนุท พุทฺเธ อเวจฺจปฺปสาเทน สมนฺนาคโต

อริยสาวโก นิริยํ วา ติรจฺฉานโยนี วา เปตฺติวิสยํ วา

อุปฺปชฺชิสฺสตีติ เนตํ จานํ วิชฺชตี.

(อ.ติก. ๒๐/๗๖ นิเวสกสูตร)

๔.๑.๙ ห้วงบุญกุศลนำสุขมาให้

จตุตาโรเม ภิกฺขเว ปุณฺณภิสฺนุทา กุสลาภิสฺนุทา
สุขสุสาหารา โสวคฺคิกา สุขวิปากา สคฺคสํวตฺตนิกา
อิฏฺฐาย กนฺตาย มนาปาย หิตาย สุขาย สํวตฺตนฺตี.
กตเม จตุตาโร.

อิธ ภิกฺขเว อริยสาวโก พุทฺเธ อเวจฺจปฺปสาเทน
สมนฺนาคโต โหติ “อิติปิ โส ภควา อรหํ...พุทฺโธ ภควา”ติ.
(อ.จตุกก. ๒๑/๕๒ ทุติยปุณฺณภิสฺนุทสูตร)

๔.๑.๙ ห้วงบุญกุศลนำสุขมาให้

ธมฺเม อเวจฺจปฺปสาเทน สมนฺนาคโต โหติ..

สํเฆ อเวจฺจปฺปสาเทน สมนฺนาคโต โหติ..

ปุณฺ จปรํ ภิกฺขเว อริยสาวโก อริยกนฺเตหิ สีเลหิ

สมนฺนาคโต โหติ อขณฺเตหิ อจฺฉิทฺเตหิ อสพฺเลหิ

อกมฺมาเสหิ ภูชิสฺเสหิ วิญญูปสฺตเถหิ อปรามญฺเจะหิ

สมาธิสํวตฺตนิเกหิ...

(อ.จตุกก. ๒๑/๕๒ ทุติยปุญญาภิสังขตสูตร)

๔.๑.๙ ห้วงบุญกุศลนำสุขมาให้

ยสฺส สทฺธา ตถาคเต

สีลญฺจ ยสฺส กลฺยาณํ

สํเฆ ปสาโท ยสฺสตถิ

อทลิตฺโหติ ตํ อานุ

ตสฺมา สทฺธญฺจ สีลญฺจ

อนุยุญฺเชถ เมธาวิ

(อ.จตุกก. ๒๑/๕๒ ทุติยปุณฺณาริสํหนตฺตสฺส)

อจลา สุปฺติภูจिता

อริยกนฺตํ ปสฺสิตํ.

อุชฺฐุตญฺจ ทสฺสนํ

อโมฆํ ตสฺส ชีวิทํ.

ปสาทํ ฌมฺมทสฺสนํ

สรํ พุทฺธาน สาสนํ.

๔.๑.๑๐ เพียงศรัทธาและรักในพระพุทธเจ้าได้ไปสวรรค์

เอวํ สุวากุขาโต ภิกขเว มया ธรรมโม อุตตानโน วิวณฺเณ
ปกาสีโต ฉินฺนปิโลตีโก. เอวํ สุวากุขาเต ภิกขเว มया
ธรรมเม อุตตानเน วิวณฺเณ ปกาสีเต ฉินฺนปิโลตีเก,
เย เต ภิกขุ อรหนฺโต ชีณาสวา วุสิตวณฺฺโต กตกรณียา
โธहितถารา อนุปฺตตสทตฺถา ปริกฺชีณภวสณฺโณชนา
สมมทถฺภวา วิมุตฺตา, วณฺฺณํ เตสํ นตฺถิ ปถฺภวาปนาย.
(ม.มฺ. ๑๒/๒๔๘ อลคํททูปมสูตร)

๔.๑.๑๐ เพียงศรัทธาและรักในพระพุทธเจ้าได้ไปสวรรค์

เอวํ สุวากุขาโต ภิกขเว มया ธรรมโม อุตตानโน
วิวณฺณํ ปกาสีโต ฉินฺนปิโลตีโก.

เอวํ สุวากุขาเต ภิกขเว มया ธรรมเม อุตตानเน
วิวณฺณํ ปกาสีเต ฉินฺนปิโลตีเก,

เยสํ มยิ สหฺชามตฺตํ, เปมมตฺตํ, สหฺเพ เต สคฺคปรายนา.

(ม.มฺ. ๑๒/๒๔๘ อลคัททูปมสูตร)

๔.๑.๑๐ เพียงศรัทธาและรักในพระพุทธเจ้าได้ไปสวรรค์

จตุตถาริมานิ อานนท สทฺธสฺส กุลปฺตฺตสฺส ทสฺสนียานิ
สํเวชนียานิ ฌานานิ. กตมานิ จตุตถาริ.

‘อิธ ตถาคโต ชาโต’ติ...

‘อิธ ตถาคโต อนุตฺตรํ สมมาสมฺโพธิ อภิสมฺพุทฺโธ’ติ...

‘อิธ ตถาคเตน อนุตฺตรํ ฌมฺมจกฺกํ ปวตฺติตนฺ’ติ...

‘อิธ ตถาคโต อนุปาทิสเสสาย นิพฺพานธาตฺยา ปรินิพฺพุโต’ติ...

(ที.ม. ๑๐/๒๐๒ มหาปรินิพพานสูตร)

๔.๑.๑๐ เพียงศรัทธาและรักในพระพุทธเจ้าได้ไปสวรรค์

อากมิสฺสนติ โข อานนฺท สทฺธา ภิกฺขุ ภิกฺขุณีโย อูปาสกา

อูปาสิกាយ ‘อิธ ตถาคโต ชาโต’ติปิ,

‘อิธ ตถาคโต อนุตฺตรํ สมมาสมโพธิ อภิสมพุทฺโธ’ติปิ,

‘อิธ ตถาคเตน อนุตฺตรํ ฌมฺมจกฺกํ ปวตฺติตนฺ’ติปิ,

‘อิธ ตถาคโต อนูปาทิสเสสาย นิพฺพานธาตุยา ปรินิพฺพุโต’ติปิ.

เย หิ เกจิ อานนฺท เจตฺยจาริกํ อาหิณฺชนฺตา ปสนฺนจิตฺตา กาลํ กริสฺสนติ,

สพฺเพ เต กายสฺส เมธา ปรมมรณา สุกฺตี สคฺคํ โลกํ อูปปชฺชิสฺสนติ.

(ที.ม. ๑๐/๒๐๒ มหาปรินิพพานสูตร)

๔.๑.๑๑ วิบากเลิศเกิดแก่ผู้เลื่อมใสในสิ่งเลิศ

จตุตาโรเม ภิกฺขเว อคฺคปฺปสาทา. กตเม จตุตาโร.
ยาวตา ภิกฺขเว สตุตา อปทา วา ทฺวิปทา วา
จตุปฺปทา วา พหุปฺปทา วา รุปีโน วา อรูปีโน วา
สญฺญีโน วา อสญฺญีโน วา เนวสญฺญีนาสญฺญีโน วา,
ตถาคโตะ เตสํ อคฺคมกฺขายตี อรหํ สมฺมาสมฺพุทฺโธ.
เย ภิกฺขเว พุทฺธะ ปสนฺนา, อคฺเค เต ปสนฺนา,
อคฺเค โข ปน ปสนฺนानํ อคฺโค วิปาโก โหติ.

(อ.จตุกก. ๒๑/๓๔ อัคคัปปสาทสูตร)

๔.๑.๑๑ วิกิภากเล็ศเกิดแก่ผู้เลื่อมใสในสิ่งเล็ศ

ยาวตา ภิกุขเว ฌมมา สงุขตา,

อริโย อฏฺฐจํคิโก มคฺโค เตสํ อคฺคมกุขายติ.

ยาวตา ภิกุขเว ฌมมา สงุขตา วา อสงุขตา วา, วิกิภาโค

เตสํ อคฺคมกุขายติ, ยทิทํ: มทนิมมทโน ปิปาสวินโย

อालยสมุคฺฆมาโต วฏฺฐุปจฺเจโท ตณฺหกุขโย วิกิภาโค นิโรโธ นิพพานํ..

ยาวตา ภิกุขเว สงุฆา วา คณา วา,

ตถาคตสาวกสฺสโม เตสํ อคฺคมกุขายติ,..

(อ.จตุกก. ๒๑/๓๔ อัคคัปปสาทสุตร)

๔.๑.๑๑ วิปากเลิศเกิดแก่ผู้เลื่อมใสในสิ่งเลิศ

อคฺคโต เว ปสนฺนํ

อคฺเค พุทฺธํ ปสนฺนํ

อคฺเค ธรรมํ ปสนฺนํ

อคฺเค สํฆํ ปสนฺนํ

อคฺคสมิ ทานํ ททตํ

อคฺคํ อายุ จ วรรณํ จ

อคฺคสฺส ทาทา เมธาวิ

เทวภูโต มนุสฺสโส วา

(อ.จตุกก. ๒๑/๓๔ อัคคัปปสาทสุตฺร)

อคฺคํ ธรรมํ วิชานตํ

ทกฺขิณฺณเย อนุตฺตเร.

วิราคฺอุปสเม สุขे

ปุณฺณกฺเขตฺเต อนุตฺตเร.

อคฺคํ ปุณฺณํ ปวทฺตมฺติ

ยโส กิตฺติ สุขํ พลํ.

อคฺคธมฺมสมาหิโต

อคฺคปฺปตฺโต ปโมทติ.

สวัสดีครับ